

Itaque si ea nunc de medio tolluntur, ac prorsus eliminantur, ex quibus tantum perturbationis est ortum, desinant quoque & conticescant oportet eæ perturbationes omnes; atque hæc felix sit, & auspiciatissima dies illa, quæ paternis nostris studiis, votisque quàm cumulatissimè satisfiat, vestrorumque animorum ardor ad amplissimas hæc promerendas laudes excitetur. Quam certè de vobis fovemus fiduciam, dilecte fili noster, & VV. fratres, ea talis ac tanta est, ut inutile & supervacaneum ducamus longiore hortatione uti ad vos magis inflammandos. Quid quid igitur, collatis in unum consiliis atque auxiliis, ad magnum hoc opus perficiendum præstabitis, id omne futurum existimate ad demerendam vobis omnipotentis Dei gratiam peropportunum, carum nobis vestroque principi futurum, istis percommodum ac perutile populis, & apud nationes omnes gloriosum. Vos doctrinæ laude præclari, & virtute præstantes, quibus est animarum cura concredita, ignorare non potestis omninò partem esse eximii illius, quod geritis, ministerii, reconciliare subditorum cum suo principe animos, eosque ad obsequium ac obedientiam revocare. Huc vestras curas convertite, ut ordines populosque inducatis ad agendum cum vice-cancellario, quem paulò antè omni munitum potestate diximus, ad veram diuturnamque pacem solemniori, quo fieri possit, ritu constabiliendam, quæ tam Ecclesiæ, quàm respublica perfruatur; illudque præcipuè in omnium animis desigendum curate, ut cùm tuto, & sine ullâ dubitatione obtineri potest, quod jure, justèque potest optari, longè pax anteferenda sit bello, cujus æumnas, & mala Deus O. M. a florentissimis istis provinciis longissimè avertat.